ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 30ής Ιουνίου 2009 *

Στην υπόθεση Τ-444/07,

Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM), με έδρα τη Μασσαλία (Γαλλία), εκπροσωπούμενο από τον C. Bonnefoi, δικηγόρο,

προσφεύγον-ενάγον,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον L. Flynn και την A. Steiblytė,

καθής-εναγόμενη,

με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2007) 4645 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2007, για την κατάργηση της οικονομικής συνδρομής που χορήγησε το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (FSE) με την απόφαση C(1999) 2645, της 17ης Αυγούστου 1999, καθώς και αίτημα αποζημιώσεως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová (εισηγήτρια), πρόεδρο, K. Jürimäe και S. Soldevila Fragoso, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

1 Κατά το άρθρο 147, παράγραφος l, ΕΚ το συσταθέν δυνάμει του άρθρου 146 ΕΚ Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (στο εξής: ΕΚΤ) διοικείται από την Επιτροπή. Το FSE καταλέγεται, σύμφωνα με το άρθρο 159, παράγραφος 1, ΕΚ, στα διαρθρωτικά ταμεία.

2 Το νομικό πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων για το διάστημα 1994-1999, το οποίο αφορά η υπό κρίση υπόθεση, συνίσταται, μεταξύ άλλων, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και τον συντονισμό των παρεμβάσεών τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και

των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 185, σ. 9), όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2081/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 5, στο εξής: κανονισμός 2052/88).

3 Προς εκτέλεση του κανονισμού αυτού, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4255/88, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΕ L 374, σ. 21), όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2084/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 39, στο εξής: κανονισμός 4255/88). Εξέδωσε, ακόμη, τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88, όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους, καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 20) (στο εξής: κανονισμός 4253/88).

4 Οι κανονισμοί 2052/88 και 4253/88 καταργήθηκαν από 1ης Ιανουαρίου 2000, με το άρθρο 54, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1), με την επιφύλαξη του άρθρου 52, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού.

5 Ο κανονισμός 4255/88 καταργήθηκε, από 1ης Ιανουαρίου 2000, με το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 1784/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 1999, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΕ L 213, σ. 5), το άρθρο 9 του οποίου παραπέμπει στις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 52 του κανονισμού 1260/1999.

6 Η παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου 52 προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι ο «παρών κανονισμός δεν θίγει τη συνέχιση ούτε την τροποποίηση, συμπεριλαμβανομένης της ολικής ή μερικής κατάργησης, παρέμβασης που έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή βάσει των κανονισμών [2052/88] και [4253/88] ή κάθε άλλης νομοθεσίας που ρυθμίζει την παρέμβαση αυτή κατά την 31η Δεκεμβρίου 1999».

7 Από τον συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι, αν και ο κανονισμός 4255/88 καταργήθηκε με τον κανονισμό 1784/1999, ο δεύτερος ορίζει, δια παραπομπής στις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 52 του κανονισμού 1260/1999, ότι ο κανονισμός 4255/88 και ο κανονισμός 4253/88 εξακολουθούν να εφαρμόζονται στις εγκριθείσες δυνάμει του κανονισμού 4255/88 ενισχύσεις.

8 Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 4255/88, με τίτλο «Τεχνική βοήθεια, πρότυπα σχέδια και σχέδια επίδειξης»:

«Το [ΕΚΤ] μπορεί να χρηματοδοτεί, πλην των κοινοτικών πλαισίων στήριξης και εντός του ορίου του 0,5 % των ετήσιων κονδυλίων του, προπαρασκευαστικές ενέργειες, καθώς και ενέργειες εκτίμησης, παρακολούθησης και αξιολόγησης, στα κράτη μέλη ή σε κοινοτικό επίπεδο, που είναι αναγκαίες για την εκτέλεση των ενεργειών που προβλέπονται στο άρθρο 1. Οι ενέργειες αυτές εκτελούνται με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή για λογαριασμό της και περιλαμβάνουν:

α) [καινοτόμες ενέργειες], που έχουν ως αντικείμενο την επιβεβαίωση νέων υποθέσεων όσον αφορά το περιεχόμενο, τη μεθοδολογία και την οργάνωση της επαγγελματικής κατάρτισης και υπό την κοινοτική της διάσταση και, γενικότερα, την ανάπτυξη της απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένης της προώθησης των ίσων ευκαιριών για άνδρες και γυναίκες στην αγορά εργασίας και της επαγγελματικής ένταξης των προσώπων που απειλούνται με αποκλεισμό από την αγορά εργασίας, με σκοπό να δημιουργηθεί μια βάση για μεταγενέστερη παρέμβαση του ταμείου σε πλείονα του ενός κράτη μέλη […]».

9 Σύμφωνα με το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88, με τίτλο «Μείωση, αναστολή και ακύρωση της συνδρομής»:

«1. Αν η υλοποίηση δράσης ή μέτρου δεν φαίνεται να δικαιολογεί ούτε τμήμα ούτε το σύνολο της χρηματοδοτικής συνδρομής που έχει χορηγηθεί, η Επιτροπή προβαίνει σε

κατάλληλη εξέταση της περίπτωσης στα πλαίσια της εταιρικής σχέσης, ζητώντας ιδίως από το κράτος μέλος ή τις λοιπές αρμόδιες αρχές που αυτό ορίζει για την υλοποίηση της δράσης, να της υποβάλουν παρατηρήσεις εντός τακτής προθεσμίας.

2. Μετά την εξέταση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να μειώσει ή αναστείλει τη συνδρομή για την εν λόγω δράση ή σχετικό μέτρο αν από την εξέταση επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει παρατυπία ή σημαντική αλλαγή της φύσης η των συνθηκών υλοποίησης της δράσης ή του μέτρου, για την οποία δεν ζητήθηκε η έγκριση της Επιτροπής.

3. Κάθε ποσό το οποίο αποτελεί αντικείμενο απαίτησης ως αχρεωστήτως καταβληθέν πρέπει να επιστρέφεται στην Επιτροπή. Τα ποσά τα οποία δεν επιστρέφονται, προσαυξάνονται με τόκους υπερημερίας βάσει των διατάξεων του δημοσιονομικού κανονισμού και των διαδικασιών που θα εγκριθούν από την Επιτροπή, σύμφωνα με τις διαδικασίες του τίτλου VIII.»

Ιστορικό της διαφοράς

10 Στις 21 Ιουλίου 1998, η Επιτροπή δημοσίευσε πρόσκληση υποβολής προτάσεων για την υλοποίηση της δοκιμαστικής δράσης «Τοπικό κοινωνικής κεφάλαιο» (ΕΕ C 228, σ. 15). Με την πρόσκληση αυτή, η Επιτροπή καθόρισε το πλαίσιο καταβολής συνολικών επιδοτήσεων σε ενδιάμεσους φορείς που έχουν ως σκοπό την υποστήριξη προσώπων που υλοποιούν μικρής κλίμακας σχέδια για την ενίσχυση της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής. Όπως προκύπτει από το σημείο 2 αυτής, η πρόσκληση υποβολής προτάσεως «απευθύνεται αποκλειστικά σε [φορείς] μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, καθώς και σε ήδη συγκροτημένες κοινοπραξίες που έχουν δημιουργηθεί από τους [φορείς] αυτούς». Σύμφωνα με το εν λόγω σημείο 2, «οι ενδιάμεσοι [φορείς] οφείλουν να συγχρηματοδοτήσουν τα σχέδια με ποσό που δεν μπορεί να είναι κατώτερο του 15 % της αιτηθείσας [επιδότησης]».

11 Με την απόφαση C(1999) 2645, της 17ης Αυγούστου 1999 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως), η Επιτροπή ενέκρινε την οικονομική συνδρομή του ΕΚΤ υπό μορφή

συνολικής επιχορηγήσεως για τη χρηματοδότηση προτύπου σχεδίου υποβληθέντος από το Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (στο εξής: CPEM ή προσφεύγον). Η επιδότηση του ΕΚΤ για το πρότυπο σχέδιο ορίστηκε κατ' ανώτατο όριο σε 1 000 000 ευρώ.

12 Σύμφωνα με το άρθρο 1 αυτής, η απόφαση περί χορηγήσεως καθορίζει τη διαδικασία χορηγήσεως και τους όρους χρήσεως της χορηγηθείσας από την Επιτροπή στο CPEM επιδοτήσεως. Κατά το άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής, οι ειδικές προϋποθέσεις χορηγήσεως της επιδοτήσεως απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙΙ της αποφάσεως περί χορηγήσεως. Το άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως περί χορηγήσεως ορίζει ως καταληκτική ημερομηνία για την ανάληψη των σχετικών με την υλοποίηση του προτύπου σχεδίου δαπανών την 31η Αυγούστου 2001 και για την εκτέλεση του εν λόγω σχεδίου την 28η Φεβρουαρίου 2002. Το άρθρο 7 της αποφάσεως περί χορηγήσεως ορίζει ότι το CPEM υποχρεούται να τηρεί τους όρους υλοποιήσεως του σχεδίου που περιλαμβάνονται στον «Οδηγό για το άρθρο 6 του ΕΚΤ — "Τοπικό κοινωνικό κεφάλαιο"» (στο εξής: Οδηγός του υποψηφίου).

13 Με την απόφαση C(2001) 2144 της 18ης Σεπτεμβρίου 2001, την οποία εξέδωσε κατόπιν σχετικού αιτήματος του προσφεύγοντος, η Επιτροπή παρέτεινε την προθεσμία αναλήψεως των σχετικών με την υλοποίηση του προτύπου σχεδίου δαπανών έως τις 31 Δεκεμβρίου 2001 και την προθεσμία υλοποιήσεως έως τις 30 Ιουνίου 2002.

14 Μετά τη χορήγηση της συνολικής επιδοτήσεως και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στον φάκελο της υποψηφιότητάς της, η CPEM σύναψε, στις 20 Σεπτεμβρίου 2000, σύμβαση για την υλοποίηση του προτύπου σχεδίου με το Centre de formation professionnelle et de promotion sociale (CFPPS), ένωση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, η οποία κατόπιν μετονομάστηκε σε Marseille Service Développement (MSD).

15 Στις 7 Οκτωβρίου 2002, το MSD υπέβαλε στην Επιτροπή την τελική έκθεση και αίτηση εξοφλήσεως για τις προβλεπόμενες από το πρότυπο σχέδιο δράσεις.

16 Η Επιτροπή προέβη στις σχετικές με το πρότυπο σχέδιο ενδιάμεσες καταβολές, καθώς και στην τελική καταβολή, οι οποίες ανήλθαν σε 1 000 000 ευρώ συνολικά.

17 Τον Αύγουστο του 2004, η Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) «Απασχόληση, κοινωνικές υποθέσεις και ίσες ευκαιρίες» της Επιτροπής (στο εξής: ΓΔ Απασχόληση) διενήργησε έλεγχο στο MSD, χωρίς να προκύψουν σοβαρές παρατυπίες, και ζήτησε την επιστροφή 4 472,30 ευρώ.

18 Τον Μάιο του 2004 υποβλήθηκε στη ΓΔ Απασχόληση και στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολεμήσεως της Απάτης (OLAF) καταγγελία περί κακής οικονομικής και διοικητικής διαχειρίσεως, εκ μέρους της CPEM ή των εντολοδόχων της, κατά την υλοποίηση του σχεδίου της. Η OLAF κίνησε τη διαδικασία εξωτερικής έρευνας στις 2 Μαΐου 2005 και διενήργησε επιτόπιους ελέγχους στη Μασσαλία από τις 27 Ιουνίου έως την 1η Ιουλίου 2005 στα γραφεία της CPEM και άλλων επιχειρήσεων που μετέσχον στην υλοποίηση του προτύπου σχεδίου.

19 Στις 8 Σεπτεμβρίου 2005, η OLAF διαβίβασε την έκθεση που καταρτίστηκε μετά το πέρας των επιτόπιων ελέγχων στο προσφεύγον, το οποίο απάντησε με έγγραφο της 13ης Οκτωβρίου 2005. Η OLAF απάντησε στο έγγραφο αυτό με επιστολή της 11ης Απριλίου 2006. Το προσφεύγον απέστειλε την απάντησή του την 21η Απριλίου 2006. Εν συνεχεία, στις 25 Απριλίου 2006, κατόπιν αιτήματος του προσφεύγοντος, πραγματοποιήθηκε, στην έδρα της OLAF στις Βρυξέλλες, συνάντηση στην οποία μετέσχε εκπρόσωπος της ΓΔ Απασχόληση.

20 Με έγγραφο της 24ης Μαΐου 2006, η OLAF ενημέρωσε το προσφεύγον ότι περατώθηκε η διαδικασία έρευνας και επίκειται η τελική έκθεσή της. Η OLAF κατέληξε στην τελική έκθεσή της στις 4 Οκτωβρίου 2006. Η έκθεση αυτή διαβιβάστηκε στο προσφεύγον με έγγραφο της 20ής Οκτωβρίου 2006. Με την τελική έκθεσή της, η OLAF διαπίστωσε πολλές σοβαρές παρατυπίες, λόγω των οποίων πρότεινε την κατάργηση της κοινοτικής συνδρομής, ύψους 1 000 000 ευρώ, και την επιστροφή 995 527,70 ευρώ.

21 Με έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 2007, η Επιτροπή γνωστοποίησε στο προσφεύγον ότι πρόκειται να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88.

22 Με έγγραφο της 19ης Μαρτίου 2007, το προσφεύγον απάντησε στο έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 2007, αμφισβητώντας την τελική έκθεση της OLAF.

23 Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η απάντηση του προσφεύγοντος της 19ης Μαρτίου 2007 δεν περιέχει νομικά ή πραγματικά στοιχεία δυνάμενα να ανατρέψουν τις διαπιστώσεις της OLAF, διαπίστωσε ότι το προσφεύγον δεν υλοποίησε το σχέδιο σύμφωνα με την απόφαση περί χορηγήσεως και ότι το σύστημα διαχειρίσεως που δημιούργησε δεν συνάδει προς τους ισχύοντες κανόνες. Με την απόφαση C(2007) 4645, της 4ης Οκτωβρίου 2007 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή κατάργησε την προβλεπόμενη στην απόφαση περί χορηγήσεως συνδρομή. Δυνάμει του άρθρου 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η κύρια οφειλή του δικαιούχου προς την Επιτροπή ανέρχεται σε 995 527,70 ευρώ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

24 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Δεκεμβρίου 2007, το προσφεύγον άσκησε την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή).

25 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Ιανουαρίου 2008, το προσφεύγον υπέβαλε αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Με διάταξη της 19ης Φεβρουαρίου 2008, T-444/07 R, CPEM κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την ως άνω αίτηση.

26 Η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 29 Απριλίου 2008.

27 Στις 23 Οκτωβρίου 2008, στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο ζήτησε, αφενός, από το CPEM να υποβάλει παρατηρήσεις επί των λόγων απαραδέκτου που είχε προβάλει η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως και, αφετέρου, από την Επιτροπή να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Ζήτησε, ακόμη, από τους διαδίκους να απαντήσουν εγγράφως, πριν την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σε ερωτήματα του Πρωτοδικείου. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν εμπρόθεσμα.

28 Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,

— να αναγνωρίσει ότι δικαιούται αποζημίωση υπολογιζόμενη σε 100 000 ευρώ, λόγω προσβολής της φήμης του,

— να αναγνωρίσει ότι κάθε μέλος του προσωπικού δικαιούται συμβολική αποζημίωση ενός ευρώ, λόγω διαταράξεως της εργασιακής ηρεμίας του,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

29 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή, ενδεχομένως, ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει το προσφεύγον στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

1. *Επιχειρήματα των διαδίκων*

30 Η Επιτροπή αμφισβητεί το παραδεκτό του δεύτερου και του τρίτου αιτήματος του προσφεύγοντος, διότι το προσφεύγον δεν αναφέρει με την απαιτούμενη ακρίβεια κατά ποιον τρόπο πληρούνται οι προϋποθέσεις αποκαταστάσεως της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη. Συγκεκριμένα, το προσφεύγον δεν αναφέρει, στο δικόγραφο της προσφυγής, τους λόγους για τους οποίους η θέση που διατύπωσε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση αποτελεί την αιτία της ζημίας που υποστηρίζει ότι υπέστη ούτε στοιχειοθετεί τις προβαλλόμενες ζημίες.

31 Με τις παρατηρήσεις του της 17ης Νοεμβρίου 2008, επί των λόγων απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή, το CPEM επισημαίνει ότι αντικείμενο της δίκης δεν είναι η καταβολή αποζημιώσεως, αλλά μόνον η αναγνώριση του δικαιώματος σε αποζημίωση. Επιπλέον, εξήγησε σε τι συνίσταται, κατ' αυτό, η προσαπτόμενη στην Επιτροπή συμπεριφορά, η ζημία που υπέστη και η μεταξύ τους αιτιώδης συνάφεια. Τέλος, εξήγησε τους λόγους για τους οποίους το προσωπικό του CPEM ζητεί συμβολική αποζημίωση ενός ευρώ.

2. *Εκτίμηση του Πρωτοδικείου*

Επί του παραδεκτού του δεύτερου αιτήματος, περί αναγνωρίσεως υπέρ του CPEM δικαιώματος αποζημιώσεως

32 Δυνάμει του άρθρου 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ο οποίος έχει εφαρμογή στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ιδίου Οργανισμού, και το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Τούτο πρέπει να γίνεται με τη δέουσα σαφήνεια και ακρίβεια, ώστε να μπορεί ο αντίδικος να προετοιμάσει την άμυνά του και το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής, χωρίς να απαιτούνται άλλα στοιχεία. Για να διασφαλιστεί η ασφάλεια δικαίου και η ορθή απονομή της δικαιοσύνης είναι απαραίτητο τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η προσφυγή να προκύπτουν τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το δικόγραφο (διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 1993, T-85/92, De Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-523, σκέψη 20, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-113/96, Dubois και Fils κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-125, σκέψη 29).

33 Για να πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, το δικόγραφο με το οποίο ζητείται αποκατάσταση ζημίας προκληθείσας από κοινοτικό όργανο πρέπει να περιλαμβάνει τα στοιχεία που καθιστούν δυνατή την εξατομίκευση της συμπεριφοράς που ο ενάγων προσάπτει στο όργανο, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς και της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη καθώς και τον προσδιορισμό του χαρακτήρα και της εκτάσεως της ζημίας αυτής (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-387/94, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-961, σκέψη 107, της 6ης Μαΐου 1997, T-195/95, Guérin automobiles κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-679, σκέψη 21, και προπαρατεθείσα απόφαση Dubois και Fils κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 30).

34 Εν προκειμένω, πάντως, διαπιστώνεται ότι το μόνο στοιχείο που επικαλέστηκε το CPEM προς στήριξη του αιτήματος περί αποζημιώσεως είναι το εξής:

«Το CPEM ζητεί από το Πρωτοδικείο [...] να αναγνωρίσει ότι το προσφεύγον δικαιούται αποζημιώσεως λόγω προσβολής της φήμης οργανισμού ο οποίος επιτελεί έργο δημοσίου συμφέροντος (αποζημίωση το ποσό της οποίας υπολογίζεται σε 100 000 ευρώ).»

35 Από τη διατύπωση αυτή προκύπτει ότι η προβαλλόμενη ζημία συνίσταται σε προσβολή της φήμης του CPEM, χωρίς όμως το προσφεύγον να διευκρινίζει πώς δικαιολογείται το ποσό των 100 000 ευρώ. Όσον αφορά την προσαπτόμενη συμπεριφορά, από το δικόγραφο, καθώς και από τις παρατηρήσεις του CPEM της 17ης Νοεμβρίου 2008 προκύπτει ότι το CPEM προσάπτει στην OLAF και στην Επιτροπή διαδικαστικής φύσεως παραβάσεις, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο των αιτιάσεων που προβάλλει το CPEM στο πλαίσιο του πρώτου λόγου. Πλην όμως, διαπιστώνεται ότι το δικόγραφο δεν περιέχει καμία αναφορά στην αιτιώδη συνάφεια μεταξύ προσαπτόμενης συμπεριφοράς και προβαλλόμενης ζημίας.

36 Ελλείψει, πάντως, οποιασδήποτε σχετικής επισημάνσεως του προσφεύγοντος, δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να εκτιμήσει και να ελέγξει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ προσαπτόμενης συμπεριφοράς και προβαλλόμενης ζημίας (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2006, T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. II-4665, σκέψη 179).

37 Βεβαίως, με τις παρατηρήσεις του της 17ης Νοεμβρίου 2008, το CPEM υποστηρίζει ότι, «στην περίπτωση προσβολής της φήμης, η άμεση αιτιώδης συνάφεια» θεμελιώνεται οσάκις ένας οργανισμός με αρμοδιότητες χρηματοοικονομικής παρεμβάσεως κατηγορείται για κακή οικονομική διαχείριση, χωρίς να έχει διαπιστωθεί κατάχρηση ή απάτη, αλλά μόνο «διαδικαστικής φύσεως σφάλματα» στο πλαίσιο πολύπλοκων διαδικασιών. Ωστόσο, υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 32 ανωτέρω, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η προσφυγή πρέπει να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά κατά τρόπο συνακόλουθο και κατανοητό, από το ίδιο το δικόγραφο. Εν προκειμένω, πάντως, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ανωτέρω ότι το δικόγραφο δεν περιέχει καμία αναφορά, έστω συνοπτική, σχετικά με την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της προσαπτόμενης στην Επιτροπή συμπεριφοράς και της ζημίας που υπέστη το

CPEM. Επομένως, οποιαδήποτε εκ των υστέρων σχετική αναφορά είναι απορριπτέα ως εκπρόθεσμη (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα διάταξη De Hoe κατά Επιτροπής, σκέψη 25).

38 Κατά συνέπεια, το δεύτερο αίτημα του CPEM είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο.

Επί του παραδεκτού του τρίτου αιτήματος, περί αναγνωρίσεως δικαιώματος αποζημιώσεως υπέρ του προσωπικού του CPEM

39 Όσον αφορά το τρίτο αίτημα, με το οποίο ζητείται εξ ονόματος του προσωπικού του CPEM η καταβολή αποζημιώσεως, επισημαίνεται ότι το προσφεύγον δεν ισχυρίστηκε ούτε απέδειξε ότι έχει εξουσιοδοτηθεί από το προσωπικό του να υποβάλει εξ ονόματός του αγωγή αποζημιώσεως.

40 Επομένως, το συγκεκριμένο αίτημα είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο, ελλείψει ενεργητικής νομιμοποιήσεως.

Επί της ουσίας

41 Το προσφεύγον προβάλλει δύο λόγους, σχετικά, αφενός, με τη διαδικασία που ακολούθησαν η OLAF και η Επιτροπή, και, αφετέρου, με την ουσία της προσβαλλομένης αποφάσεως.

1. *Επί του πρώτου λόγου, με τον οποίον αμφισβητείται η διαδικασία που ακολούθησαν η OLAF και η Επιτροπή*

Επιχειρήματα των διαδίκων

42 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, το CPEM προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν τήρησε, κατά τη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, τις γενικές αρχές του δικαίου και, ιδίως, την αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας. Ο λόγος αυτός διαιρείται σε πέντε σκέλη.

43 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, το CPEM προβάλλει, επικαλούμενο μαρτυρίες του προσωπικού του, ότι, από τυπικής απόψεως, η OLAF διενήργησε έρευνα για τη διαπίστωση της ενοχής.

44 Με το δεύτερο σκέλος, το CPEM επικρίνει τη διαδικασία που χρησιμοποίησε η OLAF, υποστηρίζοντας ότι υπήρξε σύγχυση μεταξύ των διαδικασιών του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2185/96 του Συμβουλίου, της 11ης Νοεμβρίου 1996, σχετικά με τους ελέγχους και τις εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες (ΕΕ L 292, σ. 2), και των διαδικασιών του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1). Το CPEM προβάλλει, ειδικότερα, ότι οι υπάλληλοι της OLAF έκαναν λόγο για το ενδεχόμενο επιβολής ποινικών κυρώσεων και η συμπεριφορά τους δημιούργησε ατμόσφαιρα συγχύσεως και εκφοβισμού για τα πρόσωπα που εμφανίστηκαν κατά τον έλεγχο, ιδίως λόγω της επανειλημμένης χρήσεως της λέξης «απάτη» και λόγω της χωρίς διαφοροποίηση χρήσεως των λέξεων «έρευνα» και «έλεγχος» στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας. Επίσης, η προσφυγή στον εισαγγελέα κατά την έναρξη του διοικητικού ελέγχου και η παρουσία αστυνομικού κατά τους επιτόπιους ελέγχους δημιουργούσαν την εντύπωση ότι ο έλεγχος δεν έχει διοικητικό μόνο χαρακτήρα.

45 Με το τρίτο σκέλος, το CPEM αμφισβητεί την αξιοπιστία της έρευνας της OLAF. Στο πλαίσιο αυτό προβάλλει ότι από την έρευνα προέκυψαν διαδικαστικής φύσεως στοιχεία, τα οποία είναι αλυσιτελή, προσβλητικά ή καταχρηστικά και δεν είναι δυνατό να γίνουν δεκτά βάσει των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου και στο πλαίσιο μιας ομαλώς διεξαγόμενης έρευνας. Μεταξύ άλλων, οι υπάλληλοι της OLAF προέβησαν σε εσφαλμένη επιλογή των ακροασθέντων και εκφράστηκαν ανάρμοστα για δημοσίους υπαλλήλους και για τον δικηγόρο του CPEM. Επιπλέον, ορισμένα πρακτικά ακροάσεων και η έκθεση επί της διμερούς συναντήσεως της 25ης Απριλίου 2006 μεταξύ CPEM και OLAF είναι ανακριβή και/ή δεν φέρουν υπογραφή των εμπλεκομένων, οι δε εκθέσεις της OLAF, βάσει των οποίων η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, περιέχουν σφάλματα ως προς τα πραγματικά περιστατικά.

46 Το τέταρτο σκέλος αντλείται από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας κατά την έρευνα. Στο πλαίσιο αυτό, το CPEM προβάλλει διάφορες αιτιάσεις, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίον η OLAF χειρίστηκε τις καταγγελίες βάσει των οποίων κίνησε την έρευνά της. Μεταξύ άλλων, δεν γνωστοποιήθηκε στο προσφεύγον το περιεχόμενο των καταγγελιών αυτών και δεν του δόθηκε η δυνατότητα να υποβάλει συναφώς τις παρατηρήσεις του. Εξάλλου, η υποβληθείσα τον Μάιο του 2004 καταγγελία είναι αβάσιμη όσον αφορά την πρακτική της «αξιοποιήσεως». Επιπλέον, η OLAF προέβη σε αντιφατικές επισημάνσεις όσον αφορά το κατά πόσον ελήφθησαν υπόψη, για την κίνηση της διαδικασίας ελέγχου, οι υποβληθείσες τον Μάιο του 2005 καταγγελίες. Τέλος, η OLAF ενημέρωσε τον Τύπο σχετικά με την υπόθεση πριν την έκδοση της αποφάσεως της Επιτροπής.

47 Τέλος, με το πέμπτο σκέλος, το CPEM προσάπτει στην OLAF ότι, κατά την έρευνά της, χρησιμοποίησε διάφορες εκδόσεις του Οδηγού για τους υποψηφίους. Ο οδηγός αυτός είχε πολλές εκδόσεις, μία εκ των οποίων ήταν προσωρινή, και, καθώς θεωρείται μη δεσμευτικού χαρακτήρα, δεν έπρεπε να ληφθεί υπόψη.

48 Η Επιτροπή απορρίπτει τα επιχειρήματα του CPEM.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

49 Καταρχάς, διαπιστώνεται, όσον αφορά το πέμπτο σκέλος, ότι το ζήτημα αν ο Οδηγός για τους υποψηφίους μπορούσε να ληφθεί υπόψη σε βάρος του CPEM, παρά τις συνεχείς τροποποιήσεις του, δεν αφορά τον τύπο της διοικητικής διαδικασίας, αλλά την ουσία της προσβαλλομένης αποφάσεως. Δεδομένου ότι το CPEM θίγει το ζήτημα της συνεκτιμήσεως του εν λόγω οδηγού στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, τα σχετικά επιχειρήματα θα εξεταστούν εκεί.

50 Επισημαίνεται, περαιτέρω, ότι δεν διευκρινίζεται, με το δικόγραφο, ποιες άλλες αρχές, πέραν της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, έχουν παραβιαστεί. Υπό τις συνθήκες αυτές, η εξέταση του πρώτου λόγου θα περιοριστεί στην εξέταση της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, διότι, αν ο προσφεύγων δεν προσκομίσει σχετικά στοιχεία, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να ερευνήσει και να εντοπίσει ποιες αρχές έχουν ενδεχομένως παραβιασθεί.

51 Κατά πάγια νομολογία, η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας επιτάσσει να παρέχεται η δυνατότητα στους αποδέκτες αποφάσεων, οι οποίες θίγουν σημαντικά τα συμφέροντά τους, να καθιστούν λυσιτελώς γνωστή την άποψή τους (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, T-217/01, Forum des migrants κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-1563, σκέψη 56, και της 11ης Δεκεμβρίου 2003, T-306/00, Conserve Italia κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-5705, σκέψη 107 βλ. επίσης, συναφώς, απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 1986, 234/84, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 2263, σκέψη 27).

52 Εν προκειμένω, όσον αφορά την προβαλλόμενη στο πλαίσιο του τέταρτου σκέλους αιτίαση ότι η OLAF ενημέρωσε τον Τύπο πριν η Επιτροπή εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, διαπιστώνεται ότι μια τέτοια αιτίαση, ακόμη και αν στοιχειοθετηθεί, δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του CPEM, όπως αυτά ορίστηκαν στην προηγούμενη σκέψη. Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί αν, όπως ισχυρίζεται το CPEM, το δημοσιευθέν στις 7 Οκτωβρίου 2007 άρθρο το οποίο επικαλείται όντως στηρίζεται σε στοιχεία προερχόμενα από την OLAF.

53 Εξάλλου, από τη νομολογία προκύπτει ακόμη ότι μια διαδικαστικής πλημμέλεια συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας μόνον αν έχει συγκεκριμένη επίπτωση στη δυνατότητα άμυνας των βαλλομένων επιχειρήσεων. Επομένως, η μη τήρηση των ισχυόντων κανόνων που σκοπούν στην προστασία των δικαιωμάτων άμυνας μπορεί να καταστήσει παράνομη τη διοικητική διαδικασία μόνον εάν αποδεικνύεται ότι η διαδικασία αυτή θα μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα σε περίπτωση τηρήσεως των εν λόγω κανόνων (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Δεκεμβρίου 2005, T-210/01, General Electric κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-5575, σκέψη 632 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

54 Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί, ως προς κάθε μία από τις αιτιάσεις που προβάλλει το CPEM στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, πρώτον, αν το CPEM είχε τη δυνατότητα, πριν την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, να εκθέσει λυσιτελώς την άποψή του και, δεύτερον, εφόσον τούτο δεν συνέβη, αν η διαδικασία μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα σε περίπτωση που το CPEM είχε τη δυνατότητα να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή του.

55 Πάντως, όσον αφορά το πρώτο ζήτημα, αν, δηλαδή, το CPEM είχε τη δυνατότητα να εκθέσει λυσιτελώς την άποψή του όσον αφορά τα προβαλλόμενα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου πραγματικά περιστατικά, πλην των διαλαμβανομένων στη σκέψη 52 ανωτέρω, ο ισχυρισμός περί προσβολής των δικαιωμάτων του άμυνας είναι απορριπτέος. Συγκεκριμένα, λαμβανομένων υπόψη της αλληλογραφίας μεταξύ CPEM και OLAF, δηλαδή του εγγράφου του CPEM της 13ης Οκτωβρίου 2005, με τις παρατηρήσεις επί της εκθέσεως που καταρτίστηκε μετά το πέρας των επιτόπιων ελέγχων της OLAF της 8ης Σεπτεμβρίου 2005, του εγγράφου της OLAF της 11ης Απριλίου 2006 και του εγγράφου του CPEM της 21ης Απριλίου 2006 (βλ. σκέψη 19 ανωτέρω), διαπιστώνεται ότι το CPEM είχε τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με την επικρινόμενη στο πλαίσιο του πρώτου λόγου συμπεριφορά της OLAF, δυνατότητα την οποίαν άλλωστε χρησιμοποίησε ευρύτατα ως προς ορισμένες από τις αιτιάσεις του. Ιδίως όσον αφορά τη διαδικασία που εφάρμοσε η OLAF, το CPEM διατύπωσε λεπτομερώς την άποψή του. Επομένως, το προσφεύγον είχε τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις του για όλα τα προβαλλόμενα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου πραγματικά περιστατικά, τα οποία είναι προγενέστερα της επίμαχης αλληλογραφίας, και, ως εκ τούτου, τα δικαιώματά του άμυνας έγιναν απολύτως σεβαστά.

56 Επομένως, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί η ακρίβεια των πραγματικών ισχυρισμών που προβάλλει το CPEM στο πλαίσιο αυτό.

2. *Επί του δεύτερου λόγου, με τον οποίον η προσβαλλόμενη απόφαση αμφισβητείται επί της ουσίας*

57 Με τον δεύτερο λόγο, το CPEM προσάπτει στην Επιτροπή διάφορα νομικά σφάλματα, τα οποία υποστηρίζει ότι θίγουν τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

58 Ο λόγος αυτός διαιρείται σε πέντε σκέλη. Με το πρώτο εξ αυτών, το προσφεύγον προβάλλει ότι η OLAF και η Επιτροπή δεν έλαβαν υπόψη τους τη γαλλική έννοια του μη κερδοσκοπικού φορέα. Το δεύτερο σκέλος στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι έννομες σχέσεις μεταξύ του προσφεύγοντος και των δημοτικών αρχών της Μασσαλίας. Το τρίτο σκέλος αντλείται από το μη αντιτάξιμο του Οδηγού για τους υποψηφίους. Το τέταρτο σκέλος αφορά τις προσαπτόμενες στο προσφεύγον παρατυπίες. Τέλος, στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου, το προσφεύγον αμφισβητεί τη δυνατότητα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1), στον βαθμό που αποτελεί τη νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί του πρώτου σκέλους, περί του ότι δεν ελήφθη υπόψη η γαλλική έννοια του μη κερδοσκοπικού φορέα

Επιχειρήματα των διαδίκων

59 Το CPEM προβάλλει ότι η OLAF, καθώς και η Επιτροπή δεν έλαβαν υπόψη τους τη νομική μορφή του ως ενώσεως υπαγόμενης στον γαλλικό νόμο της 1ης Ιουλίου 1901, όπως έχει τροποποιηθεί, χαρακτηρίζοντάς το ως ένωση μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα (ASBL), που αποτελεί νομική μορφή του βελγικού δικαίου. Κατά το CPEM, είναι απαράδεκτο να αμφισβητεί η OLAF, με την έκθεσή της, τον μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα του CPEM και του MSD, ενώ αμφότερες οι ενώσεις αυτές πληρούν όλα τα σχετικά κριτήρια και έχουν αναγνωριστεί ως «μη κερδοσκοπικές» από τις γαλλικές αρχές. Το προσφεύγον προσάπτει ακόμη στην OLAF ότι συγχέει τη νομική μορφή του «οργανισμού μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα», αφενός, με τη νομική μορφή του «οργανισμού δημοσίου δικαίου», του «οργανισμού που ασκεί δραστηριότητες του δημοσίου τομέα» και του «ημικρατικού οργανισμού», αφετέρου.

60 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

61 Επισημαίνεται ότι, τόσο με την καταρτισθείσα μετά το πέρας των επιτόπιων ελέγχων έκθεση της 8ης Σεπτεμβρίου 2005, όσο και με την τελική έκθεση της 4ης Οκτωβρίου 2006, η OLAF χαρακτηρίζει το προσφεύγον ως «οργάνωση σωματειακής μορφής του νόμου 1901» ή ως «ένωση του νόμου 1901». Το CPEM χαρακτηρίζεται ως ASBL μόνο στον τίτλο των δύο αυτών εκθέσεων, καθώς και στον τίτλο των πράξεων διενέργειας επιτόπιου ελέγχου της 27ης και της 29ης Ιουνίου 2005. Πάντως, η χρήση της ενδείξεως ASBL, η οποία, σύμφωνα με τα όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, υποδηλώνει μόνον ότι πρόκειται για «μη κερδοσκοπικό φορέα» και δεν αφορά τη νομική μορφή του CPEM, δεν ασκεί καμία επιρροή ως προς την εκτίμηση πραγματικών περιστατικών που προσάπτονται στο CPEM με τις εν λόγω εκθέσεις και την προσβαλλόμενη απόφαση. Συγκεκριμένα, σε κανένα σημείο των εγγράφων αυτών δεν γίνεται λόγος για τη νομική μορφή του CPEM.

62 Επιπλέον, στον φάκελο της υποψηφιότητάς του και υπό τον τίτλο «Ταυτότητα του αιτούντος», το CPEM αυτοχαρακτηρίζεται ως «μη κερδοσκοπική [έ]νωση», πράγμα που ενδεχομένως συνέβαλε στη σύγχυση των υπηρεσιών της Επιτροπής.

63 Κατά συνέπεια, ο εκ μέρους της OLAF εσφαλμένος χαρακτηρισμός του CPEM και του MSD ως ASBL σε ορισμένα έγγραφα δεν καθιστά την προσβαλλόμενη απόφαση ελαττωματική. Επομένως, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου είναι απορριπτέο.

Επί του δεύτερου σκέλους, περί του ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι έννομες σχέσεις μεταξύ του προσφεύγοντος και των δημοτικών αρχών της Μασσαλίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

64 Το CPEM επικρίνει την ανάλυση στην οποία προέβη η OLAF με την τελική έκθεσή της, καθώς και η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, όσον αφορά τις σχέσεις του με τον Δήμο της Μασσαλίας, προβάλλοντας συναφώς τέσσερα επιχειρήματα.

65 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

66 Με το σκέλος αυτό του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, το CPEM βάλλει κατά του σημείου 11 της τελικής εκθέσεως της OLAF, με το οποίο αναλύεται η σχέση μεταξύ Δήμου της Μασσαλίας, CPEM και MSD. Εκεί διαπιστώνεται, μεταξύ άλλων, ότι:

— ο Δήμος της Μασσαλίας δεν υπέβαλε υποψηφιότητα για να λάβει επιδότηση από το ΕΚΤ, διότι ένα από τα δύο κύρια χαρακτηριστικά του προτύπου σχεδίου ήταν ότι πρέπει να υλοποιηθεί από ιδιωτικούς μη κερδοσκοπικούς φορείς (σημείο 11-1)

— σύμφωνα με το καταστατικό του, το MSD αποτελεί ένωση που προδήλως συνδέεται στενά με τον Δήμο της Μασσαλίας (σημείο 11-2)

— η «αποδημοτικοποίηση» του MSD, κατόπιν τροποποιήσεως του καταστατικού του της 11ης Μαΐου 2000, υπό την έννοια ότι τα εκλεγμένα κατά τις δημοτικές εκλογές μέλη του θα έχουν πλέον συμβουλευτικό μόνο ρόλο, έχει σχετική μόνο σημασία, δεδομένου ότι από τα λοιπά στοιχεία προκύπτει ότι ο στενός δεσμός του MSD με τον Δήμο της Μασσαλίας δεν μεταβλήθηκε (σημείο 11-3)

— το CPEM και το MSD εξαρτώνται από τον Δήμο της Μασσαλίας από πλευράς εγκαταστάσεων, προσωπικού και λειτουργίας και υλοποιούν μέρος της πολιτικής του Δήμου (σημείο 11-4)

— ο Δήμος της Μασσαλίας κατέβαλε μέρος μόνον της συμμετοχής του στη χρηματοδότηση του προτύπου σχεδίου, χωρίς το CPEM ή το MSD να τον υποχρεώσουν να εκπληρώσει τις οικονομικές υποχρεώσεις του, πράγμα που αποδεικνύει ότι εξαρτώνται από τον Δήμο και έχουν περιορισμένη ουσιαστική δυνατότητα λήψεως αποφάσεων (σημεία 11-7 και 11-8)

— η OLAF θεωρεί ότι η απόφαση του CPEM να αναθέσει την υλοποίηση της δράσης στο MSD, καθώς και η εφαρμογή της είχαν ως αποτέλεσμα, ή και ως σκοπό, την καταστρατήγηση της επιβαλλόμενης από το πρότυπο σχέδιο υποχρεώσεως να ανατεθεί η εκτέλεσή του σε ιδιωτικούς μη κερδοσκοπικούς φορείς (σημείο 11-12).

67 Από τη δικογραφία δεν προκύπτουν, πάντως, στοιχεία ικανά να ανατρέψουν τις εκτιμήσεις αυτές της OLAF ή που να αποδεικνύουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ελαττωματική λόγω των εκτιμήσεων αυτών. Ειδικότερα, δεν προκύπτουν τέτοια στοιχεία από τα επιχειρήματα που ανέπτυξε το CPEM ενώπιον του Πρωτοδικείου.

68 Πρώτον, είναι απορριπτέο το επιχείρημα του CPEM ότι η τελική έκθεση αφήνει να εννοηθεί ότι ο Δήμος της Μασσαλίας επιχείρησε να υποβάλει φάκελο υποψηφιότητας για την υλοποίηση του προτύπου σχεδίου ή ότι χρησιμοποίησε παρένθετες ενώσεις, με σκοπό την καταστρατήγηση της απαιτήσεως για υλοποίηση του σχεδίου από

ιδιωτικούς φορείς. Συγκεκριμένα, στην έκθεση αναφέρεται μόνον ότι ο Δήμος της Μασσαλίας δεν υπέβαλε υποψηφιότητα, χωρίς να αναφέρεται αν αυτό ήταν η πρόθεσή του. Όσον αφορά τη διαπίστωση ότι η ένωση MSD μετέσχε στην υλοποίηση της δράσης, με συνέπεια την καταστρατήγηση ορισμένων απαιτήσεων του προτύπου σχεδίου, η διαπίστωση αυτή δεν αφορά τον Δήμο της Μασσαλίας, αλλά το προσφεύγον, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του τελευταίου. Επομένως, το πρώτο επιχείρημα του CPEM δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

69 Δεύτερον, ο ισχυρισμός του CPEM ότι, με τις παρατηρήσεις που διατυπώνει στο σημείο 11-3 της τελικής εκθέσεως, η OLAF παρεμβαίνει σε ζητήματα της γαλλικής νομοθεσίας και, ειδικότερα, στο ζήτημα της «αποδημοτικοποιήσεως» είναι απορριπτέος ως αβάσιμος και αλυσιτελής. Συγκεκριμένα, στο προαναφερθέν σημείο της τελικής εκθέσεως, η OLAF απλώς επισημαίνει ότι, παρά τη μείωση των αποφασιστικών αρμοδιοτήτων των εκλεγμένων κατά τις δημοτικές εκλογές μελών του MSD, η εν λόγω ένωση διατηρεί πάντα, λόγω άλλων περιστάσεων, στενούς δεσμούς με τον Δήμο της Μασσαλίας. Κατά συνέπεια, το δεύτερο επιχείρημα του CPEM πρέπει να απορριφθεί.

70 Τρίτον, όσον αφορά τις επικρίσεις κατά της εκτιμήσεως της OLAF ότι το CPEM και το MSD εξαρτώνται από τον Δήμο της Μασσαλίας όσον αφορά τις εγκαταστάσεις τους, το προσωπικό τους και τη λειτουργία τους, διαπιστώνεται ότι το CPEM δεν αμφισβητεί τις περιστάσεις στις οποίες στηρίζεται η εκτίμηση αυτή, ισχυριζόμενο απλώς ότι το γεγονός ότι ο Δήμος της Μασσαλίας έχει θέσει στη διάθεσή τους εγκαταστάσεις και προσωπικό δεν σημαίνει ότι το CPEM και το MSD εκτελούν εντολές του δήμου. Πλην όμως, η OLAF και η Επιτροπή δεν ισχυρίστηκαν ότι συνέβαινε κάτι τέτοιο. Η OLAF εκτίμησε απλώς ότι τούτα αποτελούν ενδείξεις της εξαρτήσεως των δύο αυτών ενώσεων από τον Δήμο της Μασσαλίας, εκτίμηση εύλογη με βάση τις συγκεκριμένες περιστάσεις. Συναφώς, πέραν της εξαρτήσεως του MSD από τον Δήμο της Μασσαλίας όσον αφορά τις εγκαταστάσεις, το προσωπικό και τη λειτουργία του, πρέπει να ληφθεί ιδίως υπόψη το καταστατικό του MSD. Ειδικότερα, στο άρθρο 2 του καταστατικού, με τίτλο «Αντικείμενο», διευκρινίζεται ότι η ένωση υλοποιεί τις εκπαιδευτικές δράσεις της «στο πλαίσιο της καθοριζόμενης από το δημοτικό συμβούλιο πολιτικής της επαγγελματικής εκπαίδευσης» και ότι στους φορείς επαγγελματικής εκπαίδευσης της Μασσαλίας παρέχεται ενίσχυση, μεταξύ άλλων υπό μορφή διαθέσεως εγκαταστάσεων, κατόπιν «σύμφωνης γνώμης του δημοτικού συμβουλίου». Επομένως, το τρίτο επιχείρημα του CPEM δεν αναιρεί το βάσιμο της προσβαλλομένης αποφάσεως.

71 Τέταρτον, το CPEM αμφισβητεί τα σημεία 11-7 και 11-8 της τελικής εκθέσεως της OLAF, όπου διαπιστώνεται ότι ο Δήμος της Μασσαλίας δεν τήρησε τις υποχρεώσεις του στο πλαίσιο της συγχρηματοδοτήσεως, χωρίς το CPEM και το MSD να τον εξαναγκάσουν να τις τηρήσει, πράγμα που αποδεικνύει την εξάρτησή τους από τον Δήμο και το πόσο περιορισμένη ήταν η ουσιαστική δυνατότητά τους να λαμβάνουν αποφάσεις.

72 Πρώτον, η σημασία των δύο αυτών σημείων της εκθέσεως για το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι περιορισμένη. Συγκεκριμένα, η OLAF παραθέτει, στο σημείο 11-7 της τελικής εκθέσεως, αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τη μη τήρηση των υποχρεώσεων του Δήμου της Μασσαλίας όχι για να επιρρίψει στο προσφεύγον τη σχετική ευθύνη, αλλά για να στηρίξει, σε συνδυασμό με τη διαπίστωση ότι το CPEM και το MSD δεν εξανάγκασαν τον Δήμο να τηρήσει τις προαναφερθείσες υποχρεώσεις του, το συμπέρασμά της όσον αφορά την εξάρτηση των δύο αυτών ενώσεων από τον Δήμο της Μασσαλίας.

73 Δεύτερον, είναι απορριπτέο το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι ο Δήμος της Μασσαλίας τήρησε και με το παραπάνω όλες τις οικονομικές υποχρεώσεις του.

74 Συγκεκριμένα, το εγκεκριμένο με την απόφαση περί χορηγήσεως σχέδιο προέβλεπε ότι η συνεισφορά του Δήμου της Μασσαλίας ανέρχεται σε 274 231 ευρώ. Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι το ποσό αυτό επιμερίζεται στο τμήμα «Λειτουργία» (ή «Δαπάνες τεχνικής μελέτης» κατά τη χρησιμοποιούμενη στο CPEM ορολογία) και στο τμήμα «Επιδότηση σχεδίων μικρής κλίμακας». Κατά το CPEM, η συνεισφορά του Δήμου της Μασσαλίας ανήλθε σε 129 581,66 ευρώ για το τμήμα «Λειτουργία» και σε 21 769 ευρώ για το τμήμα «Επιδότηση σχεδίων μικρής κλίμακας», ήτοι σε 151 350,66 ευρώ συνολικά. Κατά την Επιτροπή, η συνολική συνεισφορά του Δήμου της Μασσαλίας ανήλθε σε 141 860,29 ευρώ.

75 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς δεν είναι απαραίτητο να προσδιοριστεί από πού προκύπτει η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών αριθμητικών στοιχείων, διότι, ακόμη και με τον τρόπο υπολογισμού που προτείνει το προσφεύγον, η πραγματική συνεισφορά του Δήμου της Μασσαλίας ήταν κατά 122 880,34 ευρώ χαμηλότερη από την προβλεπόμενη στο εγκεκριμένο με την απόφαση περί χορηγήσεως σχέδιο. Για τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι οι

σχετικές με την οικονομική ενίσχυση των σχεδίων μικρής κλίμακας υποχρεώσεις που προέβλεπε το εγκεκριμένο από την Επιτροπή σχέδιο ήταν αντίθετες στη γαλλική νομοθεσία, αρκεί η παρατήρηση ότι ο ισχυρισμός αυτός, εκτός του ότι δεν στοιχειοθετείται, δεν αντικρούει τη διαπίστωση του σημείου 11-8 της τελικής εκθέσεως της OLAF ότι το CPEM και το MSD δεν εξανάγκασαν τον Δήμο της Μασσαλίας να τηρήσει τις οικονομικές υποχρεώσεις του. Σημειωτέον, ακόμη, ότι το CPEM δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι το σχέδιο χρηματοδοτήσεως που πρότεινε προέβλεπε έσοδα που δεν ήταν νομικώς δυνατό να πραγματοποιηθούν.

76 Κατά συνέπεια, το τέταρτο επιχείρημα του προσφεύγοντος, καθώς και το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου πρέπει να απορριφθούν.

Επί του τρίτου σκέλους, που αντλείται από το μη αντιτάξιμο του Οδηγού για τους υποψηφίους

Επιχειρήματα των διαδίκων

77 Το CPEM προβάλλει ότι ο αντιταχθείς από την OLAF Οδηγός για τους υποψηφίους δεν ήταν συνημμένος στην απόφαση περί χορηγήσεως και ότι τον Σεπτέμβριο του 1999 έλαβε την προσωρινή έκδοση του οδηγού, η οποία περιέχει τα αποσπάσματα στα οποία αναφέρεται η OLAF με τις εκθέσεις της. Πάντως, η προσωρινή έκδοση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει δεσμευτικό χαρακτήρα και, επομένως, δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη. Επιπλέον, δεν έχει προσδιοριστεί ακριβώς σε ποια έκδοση του οδηγού στηρίζει η OLAF τις αιτιάσεις της κατά του προσφεύγοντος ούτε έχει αποδειχθεί ότι η έκδοση αυτή του κοινοποιήθηκε. Τέλος, τα προαναφερθέντα αποσπάσματα δεν περιλαμβάνονται στην οριστική έκδοση του Οδηγού για τους υποψηφίους. Επομένως, όλες οι σχετικές με τα αποσπάσματα αυτά παρατηρήσεις είναι αλυσιτελείς.

78 Επιπλέον, το CPEM υποστηρίζει ότι, λόγω της ιεραρχίας των κανόνων δικαίου, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι ο Οδηγός για τους υποψηφίους είναι αντιτάξιμος έναντί του, δεν είναι δυνατό να ερμηνευθεί, όπως έπραξε η OLAF και, ακολούθως, η Επιτροπή, κατά

τρόπον αντίθετο προς τους κανονισμούς περί μεταρρυθμίσεως των διαρθρωτικών ταμείων και τον δημοσιονομικό κανονισμό, όπως αυτός ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών.

79 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

80 Επισημαίνεται, πρώτον, ότι, στις 10 Νοεμβρίου 1999, το CPEM δεσμεύθηκε, δια της υπογραφής του τότε προέδρου του P. R., να τηρεί τους όρους του Οδηγού για τους υποψηφίους.

81 Από τη δικογραφία προκύπτει ακόμη ότι από τους συμμετέχοντες στη συνάντηση που διεξήχθη στο Μπέλφαστ, από τις 16 έως τις 19 Σεπτεμβρίου 1999, και στην οποία η κοινοπραξία CPEM/MSD εκπροσωπούνταν από τον G., διευθυντή του MSD, ζητήθηκε να μελετήσουν προσεκτικά τον οδηγό που τους διανεμήθηκε και να αποστείλουν το ταχύτερο δυνατόν τις ερωτήσεις τους και τα σχόλιά τους, προς συμπλήρωσή του. Επομένως, για να συνεκτιμηθούν οι ανάγκες και τα συμφέροντα των μετεχόντων στην υλοποίηση του προτύπου σχεδίου, η Επιτροπή έπρεπε να συγκεντρώσει τις παρατηρήσεις τους και να καταρτίσει την τελική έκδοση του οδηγού με τη συνεργασία τους. Επομένως, το CPEM γνώριζε ότι η προσωρινή έκδοση του οδηγού για τους υποψηφίους δεν στερούνταν παντελώς σημασίας και ότι ο οδηγός περιείχε συγκεκριμένες διατάξεις για την υλοποίηση του προτύπου σχεδίου, οι οποίες, βεβαίως, ήταν πιθανό να τροποποιηθούν στην τελική έκδοση, αλλά τις οποίες δεσμεύθηκε να τηρεί, δια της υπογραφής του R. της 10ης Νοεμβρίου 1999 επί της εκδόσεως που διανεμήθηκε κατά τη συνάντηση του Μπέλφαστ και η οποία ήταν επομένως γνωστή στο προσφεύγον.

82 Στο πλαίσιο αυτό, είναι απορριπτέο το επιχείρημα του CPEM ότι δεν έλαβε υπόψη του τη διανεμηθείσα στο Μπέλφαστ έκδοση του οδηγού, επειδή η έκδοση αυτή είχε χαρακτηριστεί ως προσωρινή. Συγκεκριμένα, υπό τις ανωτέρω περιγραφείσες

περιστάσεις, μια τέτοια τυπολατρική συμπεριφορά θα ήταν αντίθετη στην υποχρέωση της εντιμότητας με την οποία βαρύνονται οι αιτούντες χρηματοδοτική συνδρομή και οι δικαιούχοι τέτοιων συνδρομών και η οποία αποτελεί εγγενές στοιχείο του συστήματος χορηγήσεως συνδρομών των διαρθρωτικών ταμείων και είναι ουσιώδης για την ορθή λειτουργία του (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 2002, Τ-141/99, Τ-142/99, Τ-150/99 και Τ-151/99, Vela και Tecnagrind κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-4547, σκέψη 322, και της 28ης Ιανουαρίου 2004, Τ-180/01, Euroagri κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-369, σκέψη 83).

83 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του CPEM, τού κοινοποιήθηκε η τελική έκδοση του Οδηγού για τους υποψηφίους, όπως προκύπτει από το προσκομισθέν από την Επιτροπή αποδεικτικό παραλαβής της ηλεκτρονικής επιστολής της 5ης Ιανουαρίου 2000 του Β., ειδικού συνεργάτη του MSD.

84 Τρίτον, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, το CPEM δεν ισχυρίστηκε, με το δικόγραφό του, ότι η συμπεριφορά που του προσάπτεται με την προσβαλλόμενη απόφαση ήταν νόμιμη δυνάμει οποιασδήποτε από τις διαδοχικές εκδόσεις του οδηγού για τους υποψηφίους. Επομένως, δεν προκύπτει πώς είναι δυνατόν οι διαφορές μεταξύ των εκδόσεων του οδηγού να έχουν προκαλέσει σύγχυση στους συνεργάτες του CPEM όσον αφορά τις υποχρεώσεις του στο πλαίσιο της υλοποιήσεως του προτύπου σχεδίου.

85 Τέλος, τέταρτον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι η OLAF δεν τήρησε την ιεραρχία των κανόνων, δίδοντας προτεραιότητα στον Οδηγό για τους υποψηφίους σε σχέση με τους εφαρμοστέους κοινοτικούς κανονισμούς, το CPEM επικαλείται το σημείο 71 του εγγράφου της OLAF της 11ης Απριλίου 2006, με το οποίο η OLAF απάντησε στις αντιρρήσεις του CPEM επί της εκθέσεως που καταρτίστηκε μετά το πέρας των επιτόπιων ελέγχων. Το συγκεκριμένο σημείο έχει ως εξής:

«Όσον αφορά την ιεραρχία των εφαρμοστέων διατάξεων νόμου, ο Οδηγός για τους υποψηφίους του 1999 όριζε, στο τμήμα Β –σημείο 1, δεύτερη περίπτωση, τελευταία παράγραφος– (σελίδα 8) ότι τα εφαρμοστέα στο πρόγραμμα νομοθετικά κείμενα ιεραρχούνται ως εξής:

— Η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί χορηγήσεως επιδοτήσεως σε ενδιάμεση δομή, καθώς και τα παραρτήματά της.

— Οι κανονισμοί που ορίζουν τις επιλέξιμες στο πλαίσιο του ΕΚΤ δραστηριότητες (ο κατάλογος των επιλέξιμων δαπανών καταρτίστηκε από την Επιτροπή και δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων).

— Ο γενικός κανονισμός περί διαρθρωτικών ταμείων.»

86 Συναφώς, διαπιστώνεται, πρώτον, ότι η ιεράρχηση των κανόνων στον κατάλογο αυτόν δεν γίνεται από τον ισχυρότερο στον λιγότερο ισχυρό κανόνα, αλλά αντιστρόφως. Δεύτερον, ακόμη και στην πρώτη περίπτωση, η αφηρημένη αναφορά της OLAF σε εσφαλμένη ιεράρχηση των εφαρμοστέων διατάξεων δεν καθιστά ελαττωματική την προσβαλλόμενη απόφαση. Συγκεκριμένα, επισημαίνεται, πρώτον, ότι ο Οδηγός για τους υποψηφίους δεν καταλέγεται στην παρατιθέμενη από την OLAF ιεράρχηση. Δεύτερον, το CPEM δεν επισήμανε καμία διάταξη του Οδηγού για τους υποψηφίους που να είναι αντίθετη σε υπέρτερης ισχύος κανόνα, περιοριζόμενο στον ισχυρισμό ότι «κανένα στοιχείο [του Οδηγού για τους υποψηφίους] δεν μπορεί να είναι αντίθετο ή να ερμηνεύεται αντίθετα προς τους [ισχύοντες] κανονισμούς και προς την αυστηρή εφαρμογή της ιεραρχίας των νομοθετικών διατάξεων». Υπό τις συνθήκες αυτές, το τέταρτο επιχείρημα του CPEM είναι απορριπτέο.

87 Επομένως, είναι απορριπτέο το τρίτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, καθώς και το πέμπτο σκέλος του πρώτου λόγου.

Επί του τέταρτου σκέλους, σχετικά με τις προσαπτόμενες παρατυπίες

88 Στο πλαίσιο των έξι επιχειρημάτων που προβάλλει στο πλαίσιο του σκέλους αυτού του δεύτερου λόγου, το CPEM προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή ενέκρινε ορισμένες από τις παρατυπίες που του προσάπτονται με την προσβαλλόμενη απόφαση ή τουλάχιστον τις γνώριζε ή ότι πρόκειται για παρατυπίες που δεν δικαιολογούν κατάργηση της κοινοτικής συνδρομής.

Επί του πρώτου επιχειρήματος, που αντλείται από την πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή στο πλαίσιο του ΕΚΤ και από τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή είχε εγκρίνει τη λεγόμενη τεχνική της «αξιοποιήσεως»

— Επιχειρήματα των διαδίκων

89 Το CPEM προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή είχε εγκρίνει τη λεγόμενη πρακτική της «αξιοποιήσεως» όσον αφορά τα χρηματοδοτούμενα από το ΕΚΤ σχέδια στη Γαλλία. Στο πλαίσιο αυτό, αναφέρεται, πρώτον, στην πρακτική που ακολουθείται όσον αφορά τα χρηματοδοτούμενα από το ΕΚΤ σχέδια στη Γαλλία, δεύτερον, στην εμπλοκή ορισμένων εθνικών αρχών στην πρακτική της «αξιοποιήσεως», όπως αυτή εφαρμόζεται από το CPEM, και, τρίτον, στην ηλεκτρονική επιστολή της 28ης Ιουνίου 2001 της Επιτροπής προς το CPEM, με την οποία εγκρίθηκε η πρακτική αυτή. Επομένως, η πρακτική αυτή κακώς κρίθηκε ως παράτυπη με την προσβαλλόμενη απόφαση.

90 Όσον αφορά τη λεγόμενη «αξιοποίηση», η Επιτροπή διακρίνει μεταξύ, αφενός, των σχεδίων που υπάγονται στο «κλασικό πλαίσιο» του ΕΚΤ, και, αφετέρου, των προτύπων σχεδίων του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 4255/88, όπως το επίμαχο εν προκειμένω. Κατά την Επιτροπή, στο «κλασικό πλαίσιο» του ΕΚΤ, η παρέμβαση του ΕΚΤ λαμβάνει τη μορφή συγχρηματοδοτήσεως εθνικού προγράμματος ή άλλης συνολικής επιδοτήσεως, της οποίας η διαχείριση γίνεται από το κράτος μέλος ή άλλες εθνικές αρχές, ενώ, στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 4255/88, τη χρηματοδοτική παρέμβαση του ΕΚΤ τη διαχειρίζεται απευθείας η Επιτροπή, πράγμα που σημαίνει ότι αυτή επιλέγει τους δικαιούχους, με ειδική απόφασή της, ενταγμένη σε κανονιστικό πλαίσιο. Κατά την Επιτροπή, η τεχνική

της «αξιοποιήσεως» γίνεται δεκτή στο «κλασικό πλαίσιο» του ΕΚΤ, ποτέ όμως στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 4255/88.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

91 Διαπιστώνεται, καταρχάς, όσον αφορά τη λεγόμενη τεχνική της «αξιοποιήσεως», ότι από τη δικογραφία, καθώς και από τις διευκρινίσεις που παρέσχον οι διάδικοι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι η τεχνική αυτή συνίσταται στον συμψηφισμό δαπανών που πραγματοποιούν δημόσιοι φορείς στο πλαίσιο της αποστολής τους με τα ποσά που υποχρεούνται να εισφέρουν για την υλοποίηση ενός σχεδίου. Εν προκειμένω, η πρακτική της «αξιοποιήσεως» εφαρμόστηκε ως προς την οικονομική εισφορά του Conseil général des Bouches-du-Rhône στον προϋπολογισμό του προτύπου σχεδίου, η οποία συμψηφίστηκε με τις δαπάνες που πραγματοποίησε η νομαρχιακή διεύθυνση εργασίας, απασχόλησης και επαγγελματικής εκπαίδευσης του Bouches-du-Rhône (DDTEFP) στο πλαίσιο της πολιτικής της στον τομέα της απασχόλησης και της επαγγελματικής αποκατάστασης των ανέργων. Όπως προκύπτει από την απόφαση περί χορηγήσεως, η συνεισφορά του Conseil général είχε εγγραφεί στον τίτλο «Εισφορά τοις μετρητοίς» («Contribution in cash») του προϋπολογισμού και έπρεπε να ανέλθει σε 200 000 ευρώ. Το CPEM δεν αμφισβήτησε ότι τουλάχιστον ένα μέρος της εισφοράς αυτής δεν καταβλήθηκε, αλλά συμψηφίστηκε, με την τεχνική της «αξιοποιήσεως», οπότε δεν υπήρξε καμία απευθείας πληρωμή από το Conseil général στο CPEM και/ή στο MSD.

92 Τονίζεται, συναφώς, ότι, στο «κλασικό πλαίσιο» του ΕΚΤ, σύμφωνα με τον ορισμό της Επιτροπής, οι δημόσιες δαπάνες που «αξιοποιούνται» στο πλαίσιο κοινοτικής συνδρομής είναι δαπάνες που πραγματοποιεί ο δικαιούχος της συνδρομής, δηλαδή το κράτος μέλος ή η ορισθείσα από αυτό δημόσια αρχή. Αντιθέτως, εν προκειμένω, το CPEM σκόπευε να «αξιοποιήσει» κατά τον ίδιο τρόπο δαπάνες οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, πλην όμως οι δαπάνες αυτές δεν έχουν πραγματοποιηθεί από το CPEM υπό την ιδιότητά του ως δικαιούχου της κοινοτικής συνδρομής, αλλά από τρίτους. Επομένως, το CPEM δεν χρησιμοποιούσε, υπ' αυτή τη μορφή, τη μέθοδο της «αξιοποιήσεως» για να απαλλαγεί από δικές του υποχρεώσεις συμμετοχής στην υλοποίηση του σχεδίου, αλλά προς εκπλήρωση των υποχρεώσεων τρίτων. Πλην όμως, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό που πρότεινε το CPEM και έγινε δεκτός με την απόφαση περί χορηγήσεως, οι συνεισφορές αυτές έπρεπε να καταβληθούν τοις μετρητοίς, πράγμα που απέκλειε τον συνυπολογισμό δαπανών που έχουν πραγματοποιηθεί σε άλλο πλαίσιο, χωρίς να έχουν πράγματι εισπραχθεί από την κοινοπραξία

CPEM/MSD. Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση τηρήσεως των καθορισθέντων με την απόφαση χορηγήσεως όρων χρηματοδότησης συνιστά, όπως και η υποχρέωση εκτελέσεως του οικείου σχεδίου, μια από τις ουσιώδεις δεσμεύσεις του δικαιούχου και, για τον λόγο αυτόν, αποτελεί προϋπόθεση της χορηγήσεως κοινοτικής συνδρομής (απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Ιανουαρίου 2006, C-240/03 P, Comunità montana della Valnerina κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-731, σκέψη 86 αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 26ης Σεπτεμβρίου 2002, T-199/99, Sgaravatti Mediterranea κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3731, σκέψη 130, και προπαρατεθείσα απόφαση Vela και Tecnagrind κατά Επιτροπής, σκέψη 399).

93 Κατά συνέπεια, η πρακτική της «αξιοποιήσεως» όπως εφαρμόστηκε από το CPEM δεν αντιστοιχεί στη συνήθη πρακτική της Επιτροπής στο πλαίσιο του ΕΚΤ και, επιπλέον, ήταν αντίθετη προς την απόφαση περί χορηγήσεως.

94 Τα επιχειρήματα του CPEM δεν αναιρούν τη διαπίστωση αυτή.

95 Πρώτον, σύμφωνα με την εφαρμοζόμενη σε εθνικό επίπεδο πρακτική στο πλαίσιο του ΕΚΤ, λαμβάνονται υπόψη, σύμφωνα με την τεχνική της «αξιοποιήσεως», οι δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησαν εθνικές αρχές με την ιδιότητα του δικαιούχου κοινοτικής συνδρομής και οι δαπάνες τρίτων. Επομένως, το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές και δεν υφίσταται, ως εκ τούτου, κανένας λόγος να ερωτηθούν τα πρόσωπα και οι φορείς των οποίων την ακρόαση ζητεί το CPEM.

96 Δεύτερον, το γεγονός ότι οι εθνικές νομαρχιακές και δημοτικές αρχές γνώριζαν ότι το CPEM εφαρμόζει την πρακτική της «αξιοποιήσεως» με τη συγκεκριμένη μορφή και μάλιστα μετείχαν στην εφαρμογή της δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέρος που με αυτή διαπιστώνεται ότι το CPEM παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την απόφαση περί χορηγήσεως.

97 Τρίτον, η ηλεκτρονική επιστολή της 28ης Ιουνίου 2001, την οποίαν απέστειλε η G., συνεργάτης της ΓΔ Απασχόληση, και επικαλείται το CPEM δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως έγκριση, εκ μέρους της Επιτροπής, της πρακτικής της «αξιοποιήσεως», όπως αυτή εφαρμόζεται από το CPEM. Συγκεκριμένα, πρόκειται για απάντηση σε ηλεκτρονική επιστολή με την οποία μια συνεργάτης του CPEM έθετε ερώτηση η οποία αφορούσε προδήλως και αποκλειστικώς τον τρόπο συμπληρώσεως εντύπου στο πλαίσιο της καταρτίσεως μιας ενδιάμεσης οικονομικής εκθέσεως και όχι τη νομιμότητα μιας πρακτικής σχετικής με τη χρηματοδότηση του σχεδίου. Στην επιστολή δεν γίνεται αναφορά στην έννοια της «αξιοποιήσεως» και από το περιεχόμενό της δεν προκύπτει ότι οι «επιχορηγήσεις και ενισχύσεις για τα μικρής κλίμακας σχέδια», οι οποίες καταβλήθηκαν από τους εταίρους του CPEM και για τις οποίες γίνεται λόγος στην ηλεκτρονική επιστολή της συνεργάτη του CPEM ήταν, κατ' ουσίαν, δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τις δημόσιες αρχές και ελήφθησαν υπόψη για το πρότυπο σχέδιο, χωρίς οι εν λόγω αρχές να προβούν όντως στην πραγματική καταβολή οποιασδήποτε εισφοράς. Τέλος, από την απάντηση της G. προκύπτει ότι η απάντηση αυτή αφορούσε αποκλειστικά ένα ζήτημα συμπληρώσεως εντύπου και όχι την εφαρμοζόμενη από το CPEM πρακτική της «αξιοποιήσεως».

98 Συνεπώς, είναι απορριπτέο το επιχείρημα του CPEM ότι η Επιτροπή ενέκρινε τη λεγόμενη πρακτική της «αξιοποιήσεως».

Επί του δεύτερου επιχειρήματος που αντλείται από την απουσία σοβαρών παρατυπιών κατά τη λογιστική καταχώριση των άτοκων δανείων

— Επιχειρήματα των διαδίκων

99 Το δεύτερο επιχείρημα αφορά την εκ μέρους του CPEM λογιστική καταχώριση των άτοκων δανείων που χορήγησε σε διαφόρους αναδόχους μικρής κλίμακας σχεδίων ως συνεισφοράς του στο σχέδιο. Σύμφωνα με τον ορισμό του CPEM, τον οποίον η Επιτροπή δεν αμφισβητεί, πρόκειται για προσωπικά δάνεια 1 500 έως 15 000 ευρώ, τα οποία χορηγούνται άτοκα και χωρίς εγγύηση. Το CPEM προβάλλει, πρώτον, ότι η πρόθεσή του να χρησιμοποιήσει τέτοια άτοκα δάνεια προκύπτει σαφώς από τον φάκελο της υποψηφιότητάς του. Επιπλέον, επισημαίνει ότι από την ανάλυση των οικονομικών καταστάσεών του της 31ης Δεκεμβρίου 1997, καθώς και από τον προσωρινό προϋπολογισμό του 1998, που επισυνάπτονται στον φάκελο της υποψηφιότητάς του, προκύπτει ότι τα έσοδα για τη λειτουργία του προέρχονται αποκλειστικά από δημόσιες επιχορηγήσεις, οι οποίες διατίθενται για τη χορήγηση δανείων. Δεύτερον, το CPEM προβάλλει ότι η Επιτροπή ενημερώθηκε για τη χορήγηση άτοκων δανείων το αργότερο τον Αύγουστο του 2001, με την υποβολή της ενδιάμεσης έκθεσης.

100 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα του CPEM.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

101 Όσον αφορά το αν υφίστανται σοβαρές παρατυπίες κατά τη λογιστική καταχώριση των άτοκων δανείων, υπενθυμίζεται ότι η υποχρέωση τηρήσεως των καθορισθέντων με την απόφαση περί χορηγήσεως όρων χρηματοδότησης καταλέγεται στις ουσιώδεις

δεσμεύσεις του δικαιούχου (βλ. σκέψη 92 ανωτέρω). Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 24, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 4253/88 πρέπει να ερμηνεύεται κατά την έννοια ότι η Επιτροπή μπορεί να καταργεί την οικονομική συνδρομή σε περίπτωση παραβιάσεως των καθορισθέντων με την απόφαση περί χορηγήσεως όρων χρηματοδότησης (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση Sgaravatti Mediterranea κατά Επιτροπής, σκέψεις 130 και 131).

102 Εν προκειμένω, ο προϋπολογισμός που περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως περί χορηγήσεως προέβλεπε, υπό τον τίτλο «Εισφορά τοις μετρητοίς», ότι η εισφορά του CPEM ανέρχεται σε 184 615 ευρώ.

103 Πάντως, όπως ορθώς επισημαίνει η Επιτροπή, η αποπληρωμή των άτοκων δανείων που χορηγεί το CPEM συνεπάγεται έσοδα τα οποία πρέπει να αφαιρεθούν από το ποσό της εισφοράς του CPEM, προκειμένου να προσδιοριστεί το πράγματι καταβληθέν εκ μέρους του ποσό. Δεδομένου ότι το ποσοστό επιστροφής μπορεί να ανέλθει στο 100 % των ποσών που χορηγήθηκαν υπό μορφή πιστώσεων, η συνεισφορά του CPEM τείνει, ως εκ τούτου, να μειωθεί και, ενδεχομένως, να εκμηδενιστεί, ανάλογα με το ύψος των επιστραφέντων ποσών. Επομένως, η χορήγηση, εκ μέρους του CPEM, δανείων στους αναδόχους μικρής κλίμακας σχεδίων δεν μπορεί εξ ορισμού να συνυπολογιστεί στο ποσό της εξ ιδίων πόρων συνεισφοράς του στο σχέδιο. Τούτο δεν αμφισβητείται από το CPEM. Κατά συνέπεια το CPEM δεν τήρησε την υποχρέωση που υπέχει από τον συνημμένο στην απόφαση περί χορηγήσεως προϋπολογισμό να εισφέρει εξ ιδίων πόρων 184 615 ευρώ.

104 Κατά συνέπεια, είναι ορθή η διαπίστωση στην οποία καταλήγει η Επιτροπή, στην αιτιολογική σκέψη 8, στοιχείο γ΄, της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι υφίστανται σοβαρές παρατυπίες.

105 Τα επιχειρήματα του CPEM δεν αναιρούν τη διαπίστωση αυτή.

106 Πρώτον, από τον φάκελο της υποψηφιότητάς του δεν προκύπτει η πρόθεσή του να εκπληρώσει την υποχρέωση συνεισφοράς του στο σχέδιο δια της συστηματικής χορηγήσεως δανείων. Η έννοια του «άτοκου δανείου» απαντά μόνον άπαξ, στην εξής φράση: «Η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο του συγκεκριμένου σχεδίου θα επιταχύνει και θα ευνοήσει τη διαθεσιμότητα διαφόρων ενισχύσεων, κεφαλαίων εγγυήσεως και, ενδεχομένως, ατόκων δανείων, ο συνδυασμός των οποίων θα συμβάλλει στη διάρκεια των δράσεων, καθώς θα εξασφαλιστεί μόνιμη δυνατότητα χρηματοδοτήσεως σε τοπικό επίπεδο». Από τη μεμονωμένη αυτή αναφορά σε άτοκα δάνεια, σε συνδυασμό εξάλλου με τον προσδιορισμό «ενδεχομένως», δεν γίνεται αντιληπτό ότι το συγκεκριμένο χρηματοδοτικό μέσο θα χρησιμοποιηθεί συστηματικά στο πλαίσιο του σχεδίου. Επιπλέον, η αναφορά αυτή γίνεται στο πλαίσιο της απαριθμήσεως χρηματοδοτικών μέσων, ως προς τα οποία επισημαίνεται ότι η διαθεσιμότητά τους θα ευνοηθεί από το πρότυπο σχέδιο, οπότε δεν προκύπτει με σαφήνεια αν πρόκειται για χρηματοδοτικό μέσο ενταγμένο στο σχέδιο ή για χρηματοδοτικό μέσο μη σχετιζόμενο με αυτό, αλλά το οποίο μπορεί να καταστεί διαθέσιμο χάρη στο σχέδιο.

107 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι για τα άτοκα δάνεια έγινε λόγος κατά την παρουσίαση του σχεδίου χρηματοδοτήσεως –σε μη προσδιοριζόμενη ημερομηνία, αλλά, κατά πάσα πιθανότητα, κατά την εξέταση των υποψηφιοτήτων–, καθώς και επ' ευκαιρία δημόσιας εκδήλωσης στο πλαίσιο συνεδρίου που διοργανώθηκε μεταξύ 8 και 11 Ιουλίου 2000, το CPEM δεν προσκόμισε κανένα σχετικό αποδεικτικό στοιχείο. Επομένως, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

108 Δεύτερον, το γεγονός ότι, στην υποβληθείσα τον Αύγουστο του 2001 ενδιάμεση έκθεση, γίνεται λόγος για άτοκα δάνεια δεν σημαίνει ότι η Επιτροπή καθυστέρησε να ενημερώσει το CPEM ότι τα δάνεια αυτά δεν μπορούν να συνυπολογιστούν στην συνεισφορά του. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 3, παράγραφος 3, της αποφάσεως περί χορηγήσεως διευκρινίζεται ότι «μόνον οι δαπάνες που έχουν αναληφθεί πριν τις 30 Αυγούστου 2001 και καθίστανται δεδουλευμένες πριν τις 28 Φεβρουαρίου 2002 μπορούν να θεωρηθούν επιλέξιμες και να συνυπολογιστούν στο συνολικό ποσό που οφείλεται στον δικαιούχο δυνάμει της παρούσας αποφάσεως». Οι ημερομηνίες αυτές αντικαταστάθηκαν, με απόφαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2001, από τις 31 Δεκεμβρίου 2001 και 30 Ιουνίου 2002 αντιστοίχως. Διαπιστώνεται, επομένως, ότι η «ενδιάμεση» έκθεση υποβλήθηκε σχεδόν στο τέλος της προθεσμίας αναλήψεως των δαπανών και περίπου τέσσερις μήνες πριν το πέρας του εν λόγω παραταθέντος χρονικού διαστήματος. Επομένως, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί έγκαιρη η γνωστοποίηση στοιχείων κατά το στάδιο αυτό της υλοποιήσεως του σχεδίου.

109 Τρίτον, σχετικά με τον ισχυρισμό του CPEM ότι η ηλεκτρονική επιστολή του MSD προς την G. της 5ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με τα άτοκα δάνεια, έμεινε ουσιαστικά αναπάντητη, επισημαίνεται, πρώτον, ότι από την απάντηση που έδωσε η G., με την ηλεκτρονική επιστολή της 6ης Φεβρουαρίου 2002, προκύπτει σαφώς ότι στον φάκελο υποψηφιότητας δεν γίνεται λόγος για άτοκα δάνεια, ότι αυτά δεν είναι δυνατό να συνυπολογιστούν, διότι η αποπληρωμή τους συνεπάγεται μείωση του συνολικού κόστους του σχεδίου, με συνέπεια τη μείωση της συνδρομής του ΕΚΤ, και ότι το πρόβλημα έπρεπε να επιλυθεί δια της καταβολής «συγκεκριμένης» εισφοράς. Δεύτερον, η συγκεκριμένη ηλεκτρονική επιστολή εστάλη πριν το τέλος του παραταθέντος διαστήματος αναλήψεως των δαπανών. Επομένως, τα ερωτήματα του CPEM μπορούσαν να αφορούν μόνον τους τρόπους λογιστικής καταχωρίσεως και η απάντηση στα ερωτήματα αυτά δεν θα μπορούσε να αφορά το αν οι πράγματι αναληφθείσες δαπάνες πληρούν τις προϋποθέσεις της αποφάσεως περί χορηγήσεως. Επομένως, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος και ως αλυσιτελής.

110 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο επιχείρημα του CPEM.

Επί του τρίτου επιχειρήματος, που αντλείται από αντίφαση μεταξύ προσβαλλομένης αποφάσεως και αποφάσεως περί χορηγήσεως

111 Στο πλαίσιο του τρίτου επιχειρήματος, το CPEM επισημαίνει τέσσερα σημεία της προσβαλλομένης αποφάσεως, με τα οποία η Επιτροπή του προσάπτει πράξεις ή παραλείψεις για τις οποίες είχε γίνει λόγος στον φάκελο της υποψηφιότητας και, επομένως, είχαν εγκρίθηκαν από την Επιτροπή με την απόφαση περί χορηγήσεως. Η Επιτροπή είναι, συνεπώς, τουλάχιστον συνυπεύθυνη για τις προσαπτόμενες πράξεις ή παραλείψεις.

112 Πρώτον, το CPEM τονίζει ότι η Επιτροπή γνώριζε, από την εξέταση του φακέλου υποψηφιότητας, ότι θα γινόταν χρήση δημοσίων πόρων. Επομένως, κακώς επικρίνεται ως προς το ζήτημα αυτό.

113 Συναφώς, το Πρωτοδικείο επισημαίνει, καταρχάς, ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν προσάπτει στο CPEM ότι το σχέδιο συγχρηματοδοτήθηκε από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης. Αντιθέτως, με την αιτιολογική σκέψη 8, στοιχείο δ΄, της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή του προσάπτει ανεπάρκεια των δημοσίων δαπανών σε σχέση με τον εγκεκριμένο προϋπολογισμό. Επίσης, με την αιτιολογική σκέψη 8, στοιχείο β΄, της προσβαλλομένης αποφάσεως, προσάπτεται στο CPEM ότι συνυπολογίστηκαν δαπάνες πραγματοποιηθείσες από δημοσίους οργανισμούς όχι στο πλαίσιο του προτύπου σχεδίου, αλλά στο πλαίσιο δράσεων που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες των εν λόγω οργανισμών (πρακτική της «αξιοποιήσεως»).

114 Όπως, όμως, διαπιστώθηκε με τις σκέψεις 93 και 98 ανωτέρω, η Επιτροπή δεν είχε εγκρίνει την εν λόγω πρακτική της «αξιοποιήσεως» και, αντιθέτως προς ό,τι ισχυρίζεται το CPEM, ο φάκελος της υποψηφιότητάς του ουδέν αναφέρει σχετικά. Αντιθέτως, οι συνεισφορές των δημοσίων οργανισμών καταχωρίστηκαν, στο πρόγραμμα χρηματοδότησης του σχεδίου, υπό τον τίτλο «Εισφορά τοις μετρητοίς». Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να συναγάγει από τον φάκελο της υποψηφιότητας, ως προς τις εν λόγω εισφορές, ότι πρόκειται για ποσά που έχουν απλώς καταχωριστεί στους λογαριασμούς του προτύπου σχεδίου, αλλά δεν έχουν πράγματι καταβληθεί στο CPEM ή στο MSD.

115 Όσον αφορά, περαιτέρω, το έγγραφο της DDTEFP της 14ης Οκτωβρίου 1998, το οποίο περιλαμβάνεται στο παράρτημα 7 του φακέλου υποψηφιότητας και το οποίο αποδεικνύει, κατά το CPEM, ότι η Επιτροπή είχε ενημερωθεί για τις προσαπτόμενες πράξεις ή παραλείψεις, στο έγγραφο αυτό δεν γίνεται καθόλου λόγος για «αξιοποίηση». Με το έγγραφο αυτό, η DDTEFP απλώς διαβεβαιώνει τον πρόεδρο του CPEM, κατά τρόπο γενικόλογο, ότι «θα ενισχύσει το σχέδιο […], συγκεντρώνοντας κρατικούς πόρους προκειμένου να συμπληρώσει ενδεχομένως την ενίσχυση αυτή και να μετάσχει στη χρηματοδότηση απαραίτητων για την επιτυχία του σχεδίου συνοδευτικών δράσεων». Αντιθέτως, δεν αναφέρεται σε κανένα σημείο του εγγράφου αυτού ότι οι εισφορές των δημοσίων οργανισμών, υπό τον τίτλο «Εισφορά τοις μετρητοίς», θα πραγματοποιηθούν με την τεχνική της «αξιοποιήσεως».

116 Δεύτερον, το CPEM προβάλλει ότι η Επιτροπή γνώριζε, από την εξέταση του φακέλου υποψηφιότητας, τη θεσμική συνεργασία του με τους εμπλεκομένους δημοσίους οργανισμούς.

117 Αρκεί, συναφώς, η διαπίστωση ότι η αιτίαση αυτή είναι αλυσιτελής όσον αφορά την εκτίμηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προσάπτει στο CPEM ότι συνεργάστηκε με δημοσίους οργανισμούς, αλλά ότι η συνεργασία αυτή δεν είναι συμβατή με τους όρους της αποφάσεως περί χορηγήσεως.

118 Τρίτον, το CPEM προβάλλει ότι η Επιτροπή γνώριζε, από την εξέταση του φακέλου υποψηφιότητας, τη στενή σχέση του με το MSD.

119 Συναφώς, αρκεί επίσης η επισήμανση ότι η αιτίαση αυτή είναι αλυσιτελής όσον αφορά την εκτίμηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 8, στοιχείο ε΄, της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο CPEM δεν προσάπτεται η σχέση του με το MSD, αλλά μόνον ορισμένες πτυχές της σχέσεως των δύο αυτών ενώσεων με τον Δήμο της Μασσαλίας.

120 Τέταρτον, το CPEM προβάλλει ότι «η OLAF, με την έκθεσή της, επικρίνει» τον τρόπο με τον οποίον διαχειρίζεται τα σχέδια μικρής κλίμακας, ενώ σε ορισμένες συναντήσεις που είχαν διεξαχθεί κατά το διάστημα υλοποιήσεως του προτύπου σχεδίου, η Επιτροπή δεν είχε διατυπώσει καμία σχετική παρατήρηση.

121 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το CPEM δεν αναφέρει σε ποια έκθεση της OLAF και σε ποιο συγκεκριμένο σημείο της εκθέσεως αυτής διατυπώνονται σε βάρος του επικρίσεις όσον αφορά τον τρόπο διαχειρίσεως των σχεδίων μικρής κλίμακας. Επομένως, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, καθώς δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 44, πρώτο εδάφιο, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας. Συγκεκριμένα, τα υποστηριζόμενα από το CPEM δεν παρέχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αμυνθεί ούτε στο Πρωτοδικείο τη δυνατότητα να ασκήσει δικαστικό έλεγχο (βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Νοεμβρίου 2000, Τ-5/97, Industrie des poudres sphériques κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3755, σκέψη 192).

122 Επομένως, το τρίτο επιχείρημα του CPEM είναι απορριπτέο.

Επί του τέταρτου επιχειρήματος, περί του ότι η Επιτροπή γνώριζε ορισμένες από τις πράξεις ή παραλείψεις που προσάπτονται με την προσβαλλόμενη απόφαση

— Επιχειρήματα των διαδίκων

123 Το CPEM προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι οι εκπρόσωποι της Επιτροπής γνώριζαν τις δυσχέρειες τηρήσεως του προγράμματος χρηματοδότησης. Ιδίως ο C., ο τότε τμηματάρχης της ΓΔ Απασχόληση που ήταν υπεύθυνος για το πρότυπο σχέδιο, είχε συμβουλεύσει το CPEM, κατά πάσα πιθανότητα τον Σεπτέμβριο του 1999, να μην υποβάλει επίσημο αίτημα τροποποιήσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως, αλλά να αντικαταστήσει τα άτοκα δάνεια με δημόσιους πόρους και να ζητήσει, εν συνεχεία, απλή τροποποίηση του προϋπολογισμού. Επιπλέον, κατόπιν του εγγράφου του CPEM της 9ης Απριλίου 2002, το οποίο περιείχε αίτημα αποδεσμεύσεως μέρους της τραπεζικής εγγυήσεως, καθώς και τροποποίηση του προϋπολογισμού, σχετική με την κατάργηση της οικονομικής συμμετοχής του CPEM, η Επιτροπή όχι μόνο δεν διατύπωσε καμία παρατήρηση σχετική με το τροποποιηθέν σχέδιο, αλλά προέβη στην αποδέσμευση της εγγυήσεως. Επομένως, υφίσταται συνυπευθυνότητα της Επιτροπής.

124 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα του CPEM.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

125 Με το επιχείρημα αυτό, το CPEM προβάλλει, κατ' ουσίαν, παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω, αφενός, του ότι οι εκπρόσωποι της Επιτροπής γνώριζαν τις δυσχέρειες τηρήσεως του προγράμματος χρηματοδότησης και, αφετέρου, των προβαλλομένων ως εσφαλμένων συμβουλών του C., ότι η παράλειψη καταβολής της οικονομικής συμμετοχής δεν θα έχει ως συνέπεια την κατάργηση της κοινοτικής συνδρομής.

126 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι το δικαίωμα για την προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης προϋποθέτει τη συνδρομή τριών προϋποθέσεων. Πρώτον, πρέπει να έχουν δοθεί από την κοινοτική διοίκηση στον ενδιαφερόμενο συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες διαβεβαιώσεις, προερχόμενες από αρμόδιες και αξιόπιστες πηγές. Δεύτερον, οι διαβεβαιώσεις αυτές πρέπει να μπορούν να δημιουργήσουν θεμιτή προσδοκία σ' αυτόν προς τον οποίο απευθύνονται. Τρίτον, οι παρασχεθείσες διαβεβαιώσεις πρέπει να είναι σύμφωνες προς τους ισχύοντες κανόνες (βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 2005, Τ-347/03, Branco κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2555, σκέψη 102 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 23ης Φεβρουαρίου 2006, Τ-282/02, Cementbouw Handel & Industrie κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-319, σκέψη 77).

127 Είναι, όμως, προφανές ότι, εν προκειμένω, δεν πληρούται η δεύτερη εκ των προϋποθέσεων αυτών. Συγκεκριμένα, το άρθρο 119, παράγραφος 1, του κανονισμού 1605/2002 ορίζει ότι το «ποσό της επιδότησης καθίσταται οριστικό μόνο μετά την αποδοχή των εκθέσεων και των τελικών λογαριασμών από το όργανο, με την επιφύλαξη μεταγενέστερων ελέγχων πραγματοποιούμενων από το όργανο». Επιπλέον, το άρθρο 2, παράγραφος 1, των «Ειδικών όρων» του παραρτήματος ΙΙΙ της αποφάσεως περί χορηγήσεως ορίζει ρητώς ότι τυχόν τροποποιήσεις των διατάξεων των παραρτημάτων Ι (Στοιχεία της δράσης «Τοπικό κοινωνικό κεφάλαιο») και ΙΙ (Στοιχεία του προϋπολογισμού της δράσης «Τοπικό κοινωνικό κεφάλαιο») της εν λόγω αποφάσεως «πρέπει να διενεργούνται εγγράφως και να επισυνάπτονται στην απόφαση» και ότι «οι προφορικές συμφωνίες δεν είναι δεσμευτικές». Συνεπώς, το CPEM γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι οι προφορικές διαβεβαιώσεις ή συμβουλές των εκπροσώπων της Επιτροπής δεν το απαλλάσσουν από την υποχρέωσή του να τηρεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από την απόφαση περί χορηγήσεως και, ιδίως, από το πρόγραμμα χρηματοδότησης του παραρτήματος ΙΙ. Επομένως, οι προφορικές διαβεβαιώσεις των εκπροσώπων της Επιτροπής, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι όντως δόθηκαν, δεν αρκούν για να δημιουργήσουν στο CPEM τη θεμιτή προσδοκία ότι η έλλειψη χρηματοδότησης εκ μέρους του θα μπορούσε να γίνει σιωπηρώς δεκτή από την Επιτροπή ή να εγκριθεί υπό τη μορφή απλής τροποποιήσεως του προϋπολογισμού. Κατά μείζονα λόγο, η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του CPEM δεν μπορεί να

στηριχθεί στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν αντέδρασε αφού περιήλθαν στους εκπροσώπους της στοιχεία σχετικά με τα άτοκα δάνεια ή τις δυσχέρειες τηρήσεως του προγράμματος χρηματοδότησης ούτε στο γεγονός ότι η Επιτροπή αποδέσμευσε μέρος της τραπεζικής εγγυήσεως.

128 Εξάλλου, δεν πληρούται ούτε η τρίτη προϋπόθεση για την οποία γίνεται λόγος στην προπαρατεθείσα στη σκέψη 126 νομολογία. Συγκεκριμένα, στο σημείο ΙΙ.2, δεύτερο εδάφιο, της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων ορίζεται ότι οι δικαιούχοι «πρέπει να συγχρηματοδοτήσουν το έργο σε ποσοστό με ποσό που αντιστοιχεί στο 15 % της αιτούμενης επιδοτήσεως». Στο δε παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως περί χορηγήσεως, όπου παρατίθεται το πρόγραμμα χρηματοδότησης, προβλέπεται η υποχρέωση του CPEM να καταβάλει «Εισφορά τοις μετρητοίς» ύψους 184 615 ευρώ. Σύμφωνα με το άρθρο 2, τέταρτο εδάφιο, της αποφάσεως περί χορηγήσεως, τα παραρτήματα αποτελούν μέρος της αποφάσεως. Επομένως, τυχόν διαβεβαιώσεις εκ μέρους των εκπροσώπων της Επιτροπής, ότι η Επιτροπή δεν θα απαιτούσε από το CPEM να καταβάλει τη συνεισφορά του και θα δεχόταν, αντί της συνεισφοράς αυτής, τις εισφορές δημοσίων οργανισμών, θα ήταν αντίθετες στις διατάξεις της προσκλήσεως υποβολής προτάσεων και της αποφάσεως περί χορηγήσεως.

129 Επομένως, το τέταρτο επιχείρημα του CPEM πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου επιχειρήματος, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της, προτού δώσει συνέχεια στις καταγγελίες, τις εκθέσεις αξιολογήσεως που είχαν καταρτιστεί σε εθνικό επίπεδο

130 Το CPEM προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή, προτού δώσει συνέχεια στις καταγγελίες που είχαν περιέλθει στις υπηρεσίες της, έπρεπε να λάβει υπόψη της την έκθεση που είχε συνταχθεί σε εθνικό επίπεδο, όπου οι ανάδοχοι των σχεδίων εξέφραζαν την ικανοποίησή τους για τη διαχείριση του προτύπου σχεδίου από το CPEM.

131 Αρκεί, συναφώς, η διαπίστωση ότι οι αιτιάσεις που διατυπώνονται σε βάρος του CPEM με την προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζονται αποκλειστικά στα πορίσματα της έρευνας της OLAF και όχι στις καταγγελίες που περιήλθαν στις υπηρεσίες της Επιτροπής, οι οποίες αποτέλεσαν μόνον τον λόγο διεξαγωγής της έρευνας.

132 Εξάλλου, το γεγονός ότι οι ανάδοχοι των σχεδίων μικρής κλίμακας ήταν ικανοποιημένοι από τη διαχείριση του προτύπου σχεδίου από το CPEM δεν αποκλείει το να μην είναι η διαχείριση αυτή μη συμβατή με τις εφαρμοστέες διατάξεις.

133 Είναι, συνεπώς, απορριπτέο το επιχείρημα αυτό του CPEM.

Επί του έκτου επιχειρήματος, σχετικά με τα αποτελέσματα του ελέγχου που διενήργησε η ΓΔ Απασχόληση τον Αύγουστο του 2003

134 Το CPEM προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι, εφόσον, κατόπιν του ελέγχου που διενήργησε η ΓΔ Απασχόληση τον Αύγουστο του 2003, δεν εντοπίστηκαν σοβαρές παρατυπίες και ζητήθηκε η επιστροφή μόνον 4 472,30 ευρώ από το ένα εκατομμύριο ευρώ της κοινοτικής συνδρομής, το αίτημα της Επιτροπής για επιστροφή όλου του ποσού της συνδρομής δείχνει ασυνέπεια και συνυπευθυνότητα της Επιτροπής. Το CPEM ζητεί να κληθούν ως μάρτυρες τέσσερις υπάλληλοι της Επιτροπής, οι οποίοι ήταν τότε οι υπεύθυνοι της ΓΔ Απασχόληση για τον προαναφερθέντα έλεγχο.

135 Συναφώς, κατά τη νομολογία, είναι φυσικό ένας έλεγχος που διενεργήθηκε μετά την εμφάνιση νέων στοιχείων, τα οποία δημιούργησαν την υποψία υπάρξεως παρατυπιών σε σχέση με ορισμένα προγράμματα, να είναι πιο διεξοδικός και να αποδώσει αποτελέσματα διαφορετικά από αυτά ενός συνήθους ελέγχου που διενεργήθηκε χωρίς

να υπάρχει οποιαδήποτε υποψία (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσα απόφαση Euroagri κατά Επιτροπής, σκέψη 59). Επομένως, το γεγονός ότι από την έρευνα της OLAF αποκαλύφθηκαν παρατυπίες οι οποίες δεν είχαν εντοπιστεί κατά τον έλεγχο της ΓΔ Απασχόληση ουδόλως συνιστά ασυνέπεια και δεν θίγει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως.

136 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα αυτό του CPEM, καθώς και το αίτημά του ακροάσεως μαρτύρων.

Επί του πέμπτου σκέλους, ότι ο κανονισμός 1605/2002 δεν έχει εφαρμογή

Επιχειρήματα των διαδίκων

137 Το CPEM επικρίνει το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραπέμπει στον δημοσιονομικό κανονισμό, όπως αυτός έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1605/2002. Συγκεκριμένα, ο κανονισμός 1605/2002 τέθηκε σε εφαρμογή από 1ης Ιανουαρίου 2003, ενώ κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως ίσχυε ο δημοσιονομικός κανονισμός της 21ης Δεκεμβρίου 1977, ο οποίος εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ ειδ. εκδ. 01/002, σ. 77), όπως είχε τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ) 2779/98 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1998, για την τροποποίηση του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977 (ΕΕ L 347, σ. 3).

138 Η Επιτροπή αντικρούει τα επιχειρήματα του CPEM.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

139 Σύμφωνα με τα άρθρα 186 και 187 του κανονισμού 1605/2002, ο δημοσιονομικός κανονισμός της 21ης Δεκεμβρίου 1977 καταργείται από 1ης Ιανουαρίου 2003 και οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό θεωρείται ότι γίνονται στον κανονισμό 1605/2002, σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχήσεως που περιλαμβάνεται στο παράρτημά του.

140 Κατά συνέπεια, από 1ης Ιανουαρίου 2003, οι διατάξεις του κανονισμού 1605/2002 αντικατέστησαν εκείνες του κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977 σε όλες τις περιπτώσεις όπου ο κανονισμός αυτός εφαρμόζεται, περιλαμβανομένων των κοινοτικών συνδρομών που έχουν χορηγηθεί υπό το προϊσχύσαν καθεστώς.

141 Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση ότι το CPEM δεν απέδειξε, ούτε καν ισχυρίστηκε, ότι οι πράξεις ή παραλείψεις τις οποίες του προσάπτει η Επιτροπή και λόγω των οποίων καταργήθηκε η κοινοτική συνδρομή δεν συνιστούν παράβαση του χρηματοοικονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977, αλλ' απλώς αμφισβητεί τη δυνατότητα εφαρμογής εν προκειμένω του κανονισμού 1605/2002. Επομένως, από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η αντικατάσταση του χρηματοοικονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977, όπως είχε τροποποιηθεί με τον κανονισμό 1605/2002, ασκεί οποιαδήποτε επιρροή εν προκειμένω.

142 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πέμπτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο ως αβάσιμο.

143 Δεδομένου ότι αμφότεροι οι λόγοι που προέβαλε το CPEM είναι απορριπτέοι, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

144 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το CPEM ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.

2) Το Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) φέρει τα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

(υπογραφές)

Πίνακας περιεχομένων

Το νομικό πλαίσιο . . . . . II - 2125

Ιστορικό της διαφοράς . . . . . II - 2128

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων . . . . . II - 2131

Επί του παραδεκτού . . . . . II - 2133

1. Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2133

2. Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2134

Επί του παραδεκτού του δεύτερου αιτήματος, περί αναγνωρίσεως υπέρ του CPEM δικαιώματος αποζημιώσεως . . . . . II - 2134

Επί του παραδεκτού του τρίτου αιτήματος, περί αναγνωρίσεως δικαιώματος αποζημιώσεως υπέρ του προσωπικού του CPEM . . . . . II - 2136

Επί της ουσίας . . . . . II - 2136

1. Επί του πρώτου λόγου, με τον οποίον αμφισβητείται η διαδικασία που ακολούθησαν η OLAF και η Επιτροπή . . . . . II - 2137

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2137

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2139

2. Επί του δεύτερου λόγου, με τον οποίον η προσβαλλόμενη απόφαση αμφισβητείται επί της ουσίας . . . . . II - 2141

Επί του πρώτου σκέλους, περί του ότι δεν ελήφθη υπόψη η γαλλική έννοια του μη κερδοσκοπικού φορέα . . . . . II - 2141

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2141

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2142

Επί του δεύτερου σκέλους, περί του ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι έννομες σχέσεις μεταξύ του προσφεύγοντος και των δημοτικών αρχών της Μασσαλίας . . . . . II - 2143

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2143

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2143

Επί του τρίτου σκέλους, που αντλείται από το μη αντιτάξιμο του Οδηγού για τους υποψηφίους . . . . . II - 2147

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2147

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2148

Επί του τέταρτου σκέλους, σχετικά με τις προσαπτόμενες παρατυπίες . . . . . II - 2151

Επί του πρώτου επιχειρήματος, που αντλείται από την πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή στο πλαίσιο του ΕΚΤ και από τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή είχε εγκρίνει τη λεγόμενη τεχνική της «αξιοποιήσεως» . . . . . II - 2151

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2151

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2152

Επί του δεύτερου επιχειρήματος που αντλείται από την απουσία σοβαρών παρατυπιών κατά τη λογιστική καταχώριση των άτοκων δανείων . . . . . II - 2155

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2155

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2155

Επί του τρίτου επιχειρήματος, που αντλείται από αντίφαση μεταξύ προσβαλλομένης αποφάσεως και αποφάσεως περί χορηγήσεως . . . . . II - 2158

Επί του τέταρτου επιχειρήματος, περί του ότι η Επιτροπή γνώριζε ορισμένες από τις πράξεις ή παραλείψεις που προσάπτονται με την προσβαλλόμενη απόφαση . . . . II - 2161

— Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2161

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2162

Επί του πέμπτου επιχειρήματος, ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της, προτού δώσει συνέχεια στις καταγγελίες, τις εκθέσεις αξιολογήσεως που είχαν καταρτιστεί σε εθνικό επίπεδο . . . . . II - 2163

Επί του έκτου επιχειρήματος, σχετικά με τα αποτελέσματα του ελέγχου που διενήργησε η ΓΔ Απασχόληση τον Αύγουστο του 2003 . . . . . II - 2164

Επί του πέμπτου σκέλους, ότι ο κανονισμός 1605/2002 δεν έχει εφαρμογή . . . . . II - 2165

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 2165

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 2166

Επί των δικαστικών εξόδων . . . . . II - 2167